

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 28 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Lehmann

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2018 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

G. P., zam. ul.(...), (...)-(...) Z.

przeciwko Gospodarstwu (...) Spółce z o.o. z siedzibą w G., (...)-(...) G.

- o wydanie rzeczy ruchomej (art. 222 § 1 kc)

I. Powództwo oddala.

II. Kosztami niniejszego postępowania obciąża powódkę i w związku z tym:

- a. obciąża ją wydatkami poniesionymi na przeprowadzony w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłego oraz kosztem jej procesowego zastępstwa;**
- b. utrzymuje jej zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej;**
- c. zasądza od niej na rzecz pozwanego kwotę 14.400,-zł z tytułu zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa.**

SSO Zofia Lehmann

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 sierpnia 2016 roku powód **G. P.**, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o nakazanie pozwanemu, aby wydał jej w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w niniejszej sprawie - koparki (...) (...), roku produkcji 2010, a na wypadek nie wykonania tego obowiązku w powyższym terminie albo niemożności jego wykonania, aby zapłacił jej w tymże terminie kwotę **140.000,- zł** wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty; zasądzenie od niego na jego rzecz kwoty **4.500,- zł** za każdy miesiąc kalendarzowy poczynając od lutego 2012 roku aż do miesiąca sierpnia 2016 roku, tj. łącznie kwotę **247.500,- zł**, z ustawowymi odsetkami liczonymi każdorazowo od kwoty **4.500,- zł** od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po miesiącu, za który żądana jest wspomniana wyżej kwota, aż do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów niniejszego postępowania, w tym kosztu jego zastępstwa prawnego - według norm przepisanych oraz zwolnienie go od kosztów tego postępowania w zakresie opłaty od pozwu.

W tego uzasadnieniu wskazał, że spółka (...) Sp. z o.o. (dawna nazwa **spółki (...) z o.o. w likwidacji**) zawarła z pozwanym w dniu 2 listopada 2010 roku 3 umowy sprzedaży maszyn budowlanych: koparki kołowej D. D. , koparki gąsienicowej D. D. (...) (...) , roku produkcji 2010, wraz z osprzętem oraz koparki gąsienicowej (...) (...), roku produkcji 2010. Za pierwszą zapłacił on umówioną cenę sprzedaży w dwóch ratach w listopadzie 2010 roku, natomiast ceny za dwie pozostałe nie zapłacił. Zgodnie zaś z jej **§ 4 ust 4** po zapłacie pełnej ceny za pierwszą koparkę tj. D. D. sprzedawca zobowiązał się wydać mu także dwie pozostałe, co uczynił.

W dniu 21 grudnia 2011 roku (...) Sp. z o.o. wezwała kupującego do zapłaty ceny za dwie pozostałe koparki i z uwagi na jej nieuiszczenie w dniu 4 stycznia 2012 roku odstąpiła od zawartej przez nich umowy sprzedaży w zakresie tychże koparek oraz wezwała pozwanego do zwrotu koparki (...). Pozwany, jednak, odmówił jej wydania..

Umową z dnia 22 czerwca 2015 roku powód zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. **w likwidacji** umowę sprzedaży koparki (...) (...) oraz prawa do wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niej przez pozwanego.

Powód pismem z dnia 10 sierpnia 2015 roku wezwał pozwanego do wydania mu jej oraz zapłaty wynagrodzenia za bezumowne z niej korzystanie; w odpowiedzi z dnia 25 września 2015 roku pozwany przesłał mu umowę, na mocy której – w jego ocenie - nabył własność spornej maszyny.

Pozwany do dnia dzisiejszego nie wydał żądanej koparki, ani nie zapłacił żądanej kwoty. (k. 2 – 10 akt).

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 roku zwolniono powódkę od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od pozwu (k. 106 akt).

W odpowiedzi na pozew **pozwany** - Gospodarstwo (...) Sp. z o.o. wniósł o oddalenie powództwa powoda w całości oraz zasądzenie od niego na jego rzecz zwrotu kosztów niniejszego procesu według norm przepisanych. Podniósł także zarzut przedawnienia jego roszczeń o wydanie koparki K. (...), roku produkcji 2010 i zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niej.

W motywacji zaprezentowanego stanowiska potwierdził, że zawarł w dniu 2 listopada 2010 roku z (...) Sp. z o.o. umowę sprzedaży trzech koparek. (...) Sp. z o.o. dostarczyła mu je w dniu 26 listopada 2010 roku koparkę K. (...), roku produkcji 2010 i wydała mu ją na podstawie protokołu wydania z dnia 26 listopada 2010 roku. Od tego momentu posiada on ją, którą włada jak właściciel. Potwierdził także, że odmówił jej wydania przedmiotowej na żądanie (...) **Sp. z o.o.** wskazując przy tym, że jej roszczenie o wydanie przedmiotowej koparki stało się wymagalne najpóźniej w dniu 30 stycznia 2012 roku., natomiast powódka wniosła pozew w dniu 19 sierpnia 2016 roku (data sporządzenia pozwu), a więc już po upływie trzy letniego terminu przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Podobnie w odniesieniu do żądania zapłaty kwoty **4.500,- zł** tytułem bezumownego korzystania z niej wskazał, iż roszczenie to także uległo przedawnieniu.

Pismem procesowym z dnia 21 marca 2017 roku powód wyraził pogląd, że podnoszone przez pozwanego zarzuty przedawnienia jego roszczeń nie są zasadne, bowiem koparka K. (...) została zabezpieczona w dniu 20 listopada 2012 roku w wyniku postępowania egzekucyjnego o sygn. akt KM (...) toczącego się przeciwko ówczesnemu jej właścicielowi tj. (...) **sp.z o.o.** Z uwagi zaś na owo zabezpieczenie ówczesny jej właściciel nie mógł dokonywać żadnych czynności, które skutkować mogły udaremnieniem tego postępowania; nie mógł więc, w szczególności żądać od pozwanego jej wydania, a co za tym idzie zajęcie tejże koparki stanowiło zdarzenie przerywające bieg terminu przedawnienia, a dopiero jego upadek spowodował, iż termin przedawnienia zaczął biec na nowo. Wobec powyższego, bieg tego terminu rozpoczął się ponownie najwcześniej z początkiem 2014 roku (k. 164 – 167 akt).

Pismem z dnia 3 lipca 2018 roku powód, w związku z treścią opinii biegłego z dnia 10 stycznia 2018 roku opracowana w przebiegu tego postępowania rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty **8.850,- zł** za każdy miesiąc kalendarzowy poczynając od lutego 2012 roku aż do sierpnia 2016 roku tj. łącznie kwoty **486.750,- zł**, z ustawowymi odsetkami liczonymi każdorazowo od kwoty **8.850,-zł** od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po miesiącu, za który żądana jest wspomniana wyżej kwota do dnia zapłaty.

Do chwili wydania wyroku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie i nie zawarły ugody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) **Sp. z o.o.** (dawna nazwa spółki (...) **z o.o. w likwidacji**) zawarła z pozwanym w dniu 2 listopada 2010 roku umowę sprzedaży trzech maszyn budowlanych: koparki kołowej D. D. , koparki gąsienicowej D. D. (...) (...), roku produkcji 2010, wraz z osprzętem oraz koparki gąsienicowej (...) (...), roku produkcji 2010. Zgodnie z jej **§ 2 ust. 2** łączna cena sprzedaży przedmiotu umowy, o którym mowa w jej **§ 1 pkt 1 - 3** wynosi równowartość w złotych kwoty 184.770,00 Euro + 22 % VAT przeliczonej na złotówki po kursie sprzedaży euro w banku (...) S.A., z dnia wystawienia faktury VAT. Zgodnie zaś z jej **§ 3 ust. 1** kupujący zobowiązał się do zapłaty ceny sprzedaży przedmiotów umowy, o których mowa w jej **§ 1** tak, iż za przedmiot umowy wskazany w jej **§ 1 ust. 1 pkt 1** w terminie do dnia 19 listopada 2010 roku Kupujący zobowiązany był dokonać wpłaty na rachunek bankowy sprzedawcy kwoty **548.695,- zł**, a za przedmiot wskazany w jej **§ 1 ust 1 pkt 2** w terminie do dnia 20 grudnia 2011 roku kupujący zobowiązany był dokonać wpłaty na rachunek bankowy sprzedawcy kwoty **709.483,- zł**. Zgodnie zaś z jej **§ 4 ust. 4 i 5** dostawa przedmiotów tej umowy wskazanego w **§ ust. 1 pkt 1 i 3** nastąpi w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania przez sprzedawcę zapłaty określonej w jej **§ 3 ust. 1 pkt 1**, natomiast dostawa przedmiotu umowy wskazanego w jej **§ 1 ust. 1 pkt 2** nastąpić miała w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania przez sprzedawcę zapłaty pełnej ceny za w.w. przedmiot określonej w jej **§ 3 ust. 1 pkt 2**.

Pozwany uiszczył powodowi w dniu 2 listopada 2010 roku kwotę **329.217,- zł** tytułem częściowej zapłaty za fakturę o numerze (...) oraz dnia 17 listopada 2010 roku kwotę **340.190,90,- zł** tytułem zapłaty za fakturę o numerze (...). Łącznie pozwany zapłacił kwotę **559.407,90,- zł** brutto.

(...) Sp. z o.o. dostarczyła w dniu 26 listopada 2010 roku do siedziby pozwanego koparkę (...) (...) i wydała ją mu na podstawie protokołu wydania z dnia 26 listopada 2010 roku

Dowód: bezsporne, umowa sprzedaży z dnia 2 listopada 2010 r. wraz z załącznikami (k. 1 7-37 akt), odpis pełny KRS spółki (...) Sp. z o.o. (k. 38 – 43 akt), (...) Sp. z o.o. w likwidacji (k. 44 – 51 akt), KRS pozwanego (k. 123 – 12 akt)

W dniu 21 grudnia 2011 roku (...) **Sp.z o.o.** wezwała kupującego do zapłaty ceny za dwie pozostałe koparki i z uwagi na jej nieuiszczenie w dniu 4 stycznia 2012 roku odstąpiła od umowy sprzedaży w zakresie tychże koparek oraz wezwała pozwanego do zwrotu koparki (...). Pozwany odmówił wydania jej przedmiotowej maszyny.

Dowód: bezsporne, pismo z dnia 21 grudnia 2011 r. (k. 52 akt), pismo z dnia 4 stycznia 2012 r. (k. 53 akt)

Pismem z dnia 30 stycznia 2012 roku **B. D.** – działając w imieniu pozwanego odmówiła wydania koparki K. (...) (...) powołując się na zapłatę ceny sprzedaży.

Pismem z dnia 30 maja 2012 roku (...) **Sp. z o.o.** ponownie wezwała pozwanego do zwrotu przedmiotowej koparki oraz zapłaty wynagrodzenia za korzystanie z niej; jednakowoż pozwany ponownie odmówił jej wydania i zapłaty wynagrodzenia.

Dowód: pismo z dnia 30 stycznia 2012 r. (k. 54 akt). pismo z dnia 30 maja 2012 r. (k. 57 akt), pismo z dnia 18 czerwca 2012 r. (k. 57 akt)

W dniu 27 grudnia 2012 roku pozwany złożył przeciwko (...) & **o.KG** z siedzibą w L. (będącej wierzycielem **M.. Sp. z o.o. w likwidacji**) pozew o zwolnienie koparki (...) (...) od zajęcia w toku postępowania zabezpieczającego, gdyż została ona zajęta przez komornika sądowego prowadzącego je przeciwko (...) **Sp. z o.o.** - Sąd Apelacyjny w P. wyrokiem z dnia 17 września 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa (...) oddalił jej powództwo.

Dowód: Wyrok Sądu Apelacyjnego w P.z dnia 17 września 2014 r. wraz z uzasadnieniem (k. 58 – 73 akt), postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt I Co (...) (k. 185 – 186 akt, korespondencja komornika sygn. KM (...) (k. 187 – 192 akt), postanowienie Sądu Okręgowego wP. z dnia 17 października 2012 r., sygn akt IX Gc (...) (k. 192 – 196 akt)

W dniu 22 czerwca 2015 roku powód zawarł z (...) **Sp. z o.o. w likwidacji** umowę sprzedaży koparki (...) (...) oraz prawa do wynagrodzenia za jej bezumowne korzystanie.

Powód pismem z dnia 10 sierpnia 2015 roku wezwał pozwanego do jej wydania oraz zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niej. W odpowiedzi z dnia 26 września 2015 roku pozwany przesłał powódce umowę, na mocy – w jego ocenie - której nabył własność spornej maszyny.

Dowód: umowa z dnia 22 czerwca 2015 r. (k. 74 -75 akt), pismo z dnia 10 sierpnia 2015 r. wraz z dowodem nadania (k. 76 – 78 akt), pismo z dnia 25 września 2015 r. (k. 80 akt) pismo z dnia 26 września 2015 r. (k. 79 akt)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie kserokopii dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach przedmiotowej sprawy. Zgromadzonych w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne, Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Zgodnie z treścią **art. 244 k.p.c.** dokumenty urzędowe stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone; zgodnie natomiast z treścią **art. 245 k.p.c.** dokumenty prywatne stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w nim. Zgromadzone w tej sprawie nie były kwestionowane przez strony; również Sąd nie znalazł podstaw do tego.. Wiarygodność kserokopii dokumentów również nie wzbudziła wątpliwości – mimo , że kserokopia nie jest dokumentem, a stanowi jedynie element twierdzenia strony o jego istnieniu o treści odpowiadającej kserokopii, to w niniejszej sprawie żadna ze stron nie podniosła zarzutów kwestionujących istnienie określonych dokumentów prywatnych czy urzędowych.

Stan faktyczny w tej sprawie był co do zasady bezsporny, strony pozostawały w sporze jedynie co do jego prawnej oceny. W pierwszej kolejności poczyniono ustalenia faktycznie w zakresie niezbędnym do ustalenia charakteru prawnego roszczenia oraz oceny zgłoszonego przez pozwanego zarzutu jego przedawnienia, uznając go za w całości skuteczny. Wobec powyższego ocena wiarygodności przesłuchiwanych w przebiegu tego procesu świadków jak i przydatności przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego dla jej rozpoznania okazała się zbyteczna. Jak podkreśla się, bowiem, w orzecznictwie - zarzut przedawnienia roszczenia jest jedną z tzw. przesłanek negatywnych jurysdykcyjnych, skutkujących oddaleniem powództwa bez konieczności merytorycznego rozpatrzenia istoty sporu, a więc zasadności roszczenia, jego treści oraz wysokości. Uwzględnienie zarzutu przedawnienia usuwa obowiązek szczegółowego badania przez sąd, czy i jakie roszczenie rzeczywiście przysługuje powodowi i jaka jest jego wysokość. Z punktu widzenia ekonomii procesowej takie badanie byłoby pozbawione jakiegokolwiek uzasadnienia (por. tak postanowienie SN z dnia 10.01.2013 r. IV Cz 170/12). Z tego powodu uznając przedłożone przez strony dowody w zakresie przekraczającym ustalony powyżej stan faktyczny za nieistotne dla sprawy (art. 227 k.p.c.) zaniechano ich oceny i dokonywania na ich podstawie dalszych ustaleń faktycznych, skoro powództwo okazało się bezzasadne z innych przyczyn.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w niniejszym procesie domagał się od pozwanego wydania mu w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia z niej płynącego - koparki (...) (...), roku produkcji 2010, a na wypadek nie wykonania tego obowiązku w powyższym terminie albo niemożności jego wykonania, zapłaty w tymże terminie kwoty **140.000,- zł** wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty oraz zasądzenia od niego na jego rzecz kwoty **8.850,- zł** za każdy miesiąc kalendarzowy poczynając od lutego 2012 roku aż do sierpnia 2016 roku tj. łącznie kwoty **486.750,- zł** z ustawowymi odsetkami liczonymi każdorazowo od kwoty **8.850,-zł** od pierwszego dnia miesiąca przypadającego po miesiącu, za który żądana jest wspomniana wyżej kwota do dnia zapłaty.

Zgodnie z **art. 222 § 1 k.c.** ...właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą... Nadto

zgodnie z **art. 225 k.c.** obowiązki samoistnego posiadacza w złej wierze względem właściciela są takie same jak obowiązki samoistnego posiadacza w dobrej wierze od chwili, w której ten dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy. Jednakże samoistny posiadacz w złej wierze obowiązany jest nadto zwrócić wartość .pożytków, których z powodu złej gospodarki nie uzyskał, oraz jest odpowiedzialny za pogorszenie i utratę rzeczy, chyba że rzecz uległaby pogorszeniu lub utracie także wtedy, gdyby znajdowała się w posiadaniu uprawnionego. Obowiązany jest on wobec tego m.in do uiszczania wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy.

Na wstępie wskazać należy, że powódka swą legitymację w niniejszym procesie wywodzi z zawartej z (...) Sp. z o.o. w dniu 22 czerwca 2015 roku umowy sprzedaży koparki (...) (...) i cesji wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niej.

Zgodnie zaś z **art. 513 § 1 k.c.**...dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie...

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda, który okazał się zasadny.

Przedawnienie to instytucja, która polega na tym, że po upływie określonego w ustawie okresu (tzw. terminu przedawnienia), ten, przeciwko komu kieruje się roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Roszczenia przedawnione nie przestają istnieć, stają się jednak niemożliwe do wyegzekwowania w zwykłym trybie. Po upływie terminu przedawnienia są tzw. „roszczeniami niepełnymi”, które nie korzystają z pełnej ochrony państwa. Terminy przedawnienia nie mogą być w umowie ani skracane, ani wydłużane.

Zgodnie z **art. 223 § 1 k.c.** przedawnieniu nie podlegają jedynie roszczenia windykacyjne i negatoryjne dotyczące nieruchomości. Z powyższego wynika, iż roszczenie te dotyczące rzeczy ruchomych przedawniają się zgodnie z ogólnymi przepisami o przedawnieniu (**art. 118 k.c.**). Zgodnie zaś z **art. 118 k.c.** w brzmieniu z dnia wniesienia powództwa, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W tym miejscu wskazać należy, że wprawdzie obecnie stroną sporu jest osoba fizyczna - powódka, jednakże umowa sprzedaży, w oparciu o którą doszło do przekazania pozwanemu rzeczowej koparki zawarta została z poprzedniczką prawną powódki - tj. (...) Sp. z o.o. i związane było z prowadzeniem działalności gospodarczej, a termin jego przedawnienia wynosił 3 lata.

Wobec powyższego dla wskazania prawidłowego terminu przedawnienia roszczeń powoda ustalić należy, kiedy stały się wymagalne. W ocenie Sądu - dniem wymagalności roszczenia o zwrot cyt. koparki, a co za tym idzie dniem, od którego żądać można było wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z niej był najpóźniej dzień 30 stycznia 2012 roku, bowiem był to dzień, w którym pozwany ustosunkował się do odstąpienia przez (...) **Sp. z o.o.** od umowy sprzedaży w zakresie koparek (...) (...) (...) i (...) (...) i wezwał go do wydania koparki (...) (...). Zaznaczyć przy tym należy, że termin ten przyjęty został, z uwagi na brak dowodu odbioru przez pozwanego pisma z dnia 4 stycznia 2012 roku, zawierającego odstąpienie przez (...) Sp. z o.o. od umowy i wezwanie do jej wydania.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że roszczenie o wydanie koparki uległo przedawnieniu najpóźniej z dniem 30 stycznia 2015 roku, a co za tym idzie roszczenie to już w dniu nabycia jej przez powoda uznać należało za przedawnione.

Powód podniósł zarzut przerwania biegu tego terminu podnosząc, iż został on przerwany poprzez podjęcie przez jej poprzednika prawnego obrony w wytoczonym przez pozwanego postępowaniu o zwolnienie koparki (...) (...) spod zajęcia w toku postępowania z wniosku wierzyciela poprzedniczki prawnej powódki (...) **Sp. z o.o. w likwidacji.**

Przedmiotowy zarzut nie zasługiwał, jednak, na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z **art. 123 k.c.** bieg przedawnienia...przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, przez uznanie roszczenia przez osobę,

przeciwko której roszczenie przysługuje oraz przez wszczęcie mediacji... W doktrynie i w orzecznictwie podkreśla się przy tym, że wymóg bezpośredniości określony w **art. 123 § 1 pkt 1 k.c.** oznacza, iż przerwanie jego biegu może być skutkiem wyłącznie takiej czynności uprawnionego, która jest niezbędna dla realizacji przysługującego mu roszczenia zgodnie z normami postępowania cywilnego, a podjęciu takiej czynności przez uprawnionego, do czasu ustosunkowania się do niej przez sąd lub właściwy organ, uprawniony nie ma możliwości przedsięwzięcia innych środków zmierzających do realizacji roszczenia (zob. prof. dr hab. M. Gutowski, Kodeks cywilny. Tom I Komentarz art 1-449¹¹ (za:) B. Kordasiewicz, w: System PrPryw, t. 2, 2008, s. 653).

Powód na potwierdzenie swego stanowiska wskazuje, że oświadczenie przez dłużnika w toku postępowania wytoczonego przez osobę trzecią o zwolnienie przedmiotu spod egzekucji, iż jest on w istocie właścicielem danej rzeczy ma taki sam skutek jak podniesienie zarzutu potrącenia. Stanowisko takie jednakowoż, uznać należy za niewłaściwe i stanowczo zbyt daleko idące.

Podziela przy tym należało stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 4 października 2006 roku, sygn.. akt II CSK (...) że zarzut potrącenia zgłoszony w procesie, jest w rozumieniu **art. 123 § 1 pkt 1 k.c.** czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu zrealizowania zgłoszonej do potrącenia wierzytelności i obiektywnie może do tego skutku doprowadzić, a więc przerywa on ten bieg. Godzi się jednakowoż zauważyć, iż w przeciwieństwie do zarzutu potrącenia formułowany przez powoda zarzut złożenia oświadczenia przez dłużnika w toku postępowania wytoczonego przez osobę trzecią o zwolnienie przedmiotu spod egzekucji nie prowadzi bezpośrednio do zrealizowania roszczenia, nie może ono także obiektywnie patrząc doprowadzić do jej zrealizowania. Roszczeniem powoda jest, bowiem ,wydanie rzeczy, jak i zapłata wynagrodzenia za bezumowne z niej korzystanie; w kontekście czego nie ulega wątpliwości, że podniesienie w powództwie przeciwegzekucyjnym poglądu, że dłużnik jest właścicielem rzeczy nigdy nie doprowadzi do wydania mu jej, ani do zasądzenia wynagrodzenia za bezumowne z niej korzystanie; jedynym skutkiem tegoż oświadczenia może być oddalenie powództwa przeciwegzekucyjnego. Natomiast w gestii uprawnionego jest w dalszym ciągu podjęcie odpowiednich czynności, w tym procesowych, których celem jest dochodzenia swych praw. Wobec powyższego roszczeń tych nie sposób uznać za tożsame pod względem przedmiotowym. Co więcej nie mamy tu do czynienia zarówno z tożsamością przedmiotową, jak i podmiotową, bowiem stroną postępowania wytoczonego przez pozwanego złożeniem powództwa przeciwegzekucyjnego był wierzyciel (...) **Sp. z o.o.** i pozwany, a nie spółka (...) Sp. z o.o. i pozwany. Mając na uwadze powyższe, bezsprzecznym jest, iż podnoszona przez powoda w/w czynność, nie mogła doprowadzić do przerwania biegu przedawnienia roszczenia zarówno o wydanie rzeczy jak i o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne z niej korzystanie; nie służyła ona bowiem bezpośrednio do dochodzenia, ustalenia, zaspokojenia ani zabezpieczenia przedmiotowych roszczeń.

Nie sposób także podzielić argumentów powódki, że z uwagi na toczące się postępowanie zabezpieczające (...) **Sp. z o.o.** nie mogła dochodzić swych praw, w szczególności zaś wydania koparki (...) (...) przez pozwanego, nic bowiem nie stało na przeszkodzie dochodzeniu przez nią zarówno ustalenia, iż przysługuje jej prawo jej własności a w konsekwencji zaś wynagrodzenia od pozwanej za bezumowne z niej korzystanie. Godzi się w tym miejscu wskazać jednak, że do momentu wniesienia przez powódkę rzeczzonego powództwa, jej poprzednik prawny nie podjął żadnych czynności procesowych mających doprowadzić do zaspokojenia ich roszczeń. Co więcej **M. Sp z o.o.** także po powoływaniem przez powoda wyroku Sądu Apelacyjnego w P. w sprawie o sygn. akt I ACa(...) pozostała całkowicie bierna.

Wobec powyższego stwierdzić należało, że w niniejszej sprawie powód nie podjął żadnych prawnie skutecznych czynności mających na celu przerwanie biegu przedawnienia, a przynajmniej nie wykazał tego rodzaju okoliczności.

Wobec uwzględnienia zarzutu przedawnienia nie było konieczności odnoszenia się do pozostałych zarzutów sformułowanych przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oddalono powództwo w całości (pkt. **I** wyroku).

W jego punkcie **II** orzeczono o kosztach niniejszego postępowania na podstawie **art. 108 par. 1 k.p.c.; art. 98 par 1 i par. 3 k.p.c.**, obciążając nimi w całości powoda w związku z tym, że przegrał proces w całości i z tego tytułu obciążył go wydatkami poniesionymi w niniejszej sprawie na przeprowadzony dowód z opinii biegłego oraz kosztem jej procesowego zastępstwa. Nadto w jego punkcie **II b.** utrzymano postanowienie z dnia 22 listopada 2016 roku zwalniające go od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od pozwu i w punkcie **II c** wyroku na podstawie **§ 2 pkt 6** w zw. z **§ 15 ust 3 pkt 4** Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę **14.400,- zł** tytułem zwrotu kosztów jego zastępstwa procesowego.

/-/ SSO Zofia Lehmann